

జర్నలిజంపై మోడీ చావు దెబ్బ

ఇప్పటికే కుంచించుకుపోయిన స్వేచ్ఛా యుత జర్నలిజంపై కేంద్రంలోని మోడీ ప్రభుత్వం లేబర్ కోడ్లతో చావుదెబ్బ కొట్టింది. లేబర్ కోడ్లు అమల్లోకి రావడంతో జర్నలిస్టుల, నాన్-జర్నలిస్టుల వేతన బోర్డు వ్యవస్థ రద్దయింది. వేతన సవరణలో ఇప్పటి దాకా ఏదో ఒక మేరకు పత్రికా సిబ్బందికి జాతీయ స్థాయిలో ఉమ్మడిగా బేరసారాలు ఆడే అవకాశం ఉండేది. వేతన బోర్డుల ముందు జర్నలిస్టులు, నాన్-జర్నలిస్టులు పెరిగిన ధరలను అనుసరించి తమ వేతనాలపై ప్రతి పాదనలు ఉంచేవారు. చాలా చర్చలు జరిగాక పత్రికల ఆదాయం, సర్దులేషన్ వగైరాలను బట్టి ఆ యా గ్రూపుల్లోని వివిధ కేటగిరీల వేతనాలపై సిఫారసులు ప్రకటించేది. ఆ సిఫారసులను అమలు చేయడంలో యాజమాన్యాలు జాప్యం చేసినా, టలాయించినా కార్మిక శాఖపై యాజమాన్యాలపై ఒత్తిడి తెచ్చి అమలు చేయించుకొనేవారు. జర్నలిస్టులు, నాన్ జర్నలిస్టుల కోర్టులు వేజి బోర్డు సిఫార్సులకు అనుకూలంగా తీర్పులు చెప్పేవి. రాష్ట్ర స్థాయిలో వేజి బోర్డు సిఫారసులను అమలు చేయడానికి ఉన్నత స్థాయి కమిటీలు ఉండేవి. కార్మికశాఖ జాయింట్ కమిషనర్ అధ్యక్షుడిగా యూనియన్ల యాజమాన్యాల ప్రతినిధులు అందులో సభ్యులు గా ఉండేవారు. బోర్డు సిఫారసులను అమలు చేయకుండా యాజమాన్యాలు ఎన్ని ఎత్తులకు, జిత్తులకు పాల్పడినా, చివరికి వాటిని అమలు చేయాల్సి వచ్చేది.మోడీ ప్రభుత్వం ఆ భద్రతను తొలగించింది. జర్నలిస్టులను, నాన్ జర్నలిస్టులను యాజమాన్యాల దయా దాక్షిణ్యాలకు అప్పగించింది. దానితో పాటు యాజమాన్యాలు జర్నలిస్టులను, ఇతర సిబ్బందిని తమ ఇష్టం వచ్చినట్లు తొలగించడానికి వీలు లేకుండా వర్కింగ్ జర్నలిస్టు చట్టం, కార్మిక చట్టాలు అడ్డుపడేవి. అలా తొలగించబడిన జర్నలిస్టులను నాన్ జర్నలిస్టుల రక్షణకు జర్నలిస్టు సంఘాలు, ప్లాంట్ స్థాయి యూనియన్లు రంగంలోకి దిగేవి. అలా తొలగించిన వారిని యాజమాన్యాలు తిరిగి ఉద్యోగంలోకి తీసుకో వడమో లేదంటే చట్ట ప్రకారం తాము ఇవాల్సిన డబ్బు ఇవ్వడమో చేసేవి.లేబర్ కోడ్లతో మోడీ ప్రభుత్వం ఇప్పుడు అలాంటి అవకాశాలు లేకుండా చేసింది. తన ఆప్రజాస్వామిక నిర్ణయాలను, చర్యలను బలపరిచే మీడియా యాజమాన్యాలకు మేలు చేసింది. జర్నలిస్టులను నాన్ జర్నలిస్టులను బలిపశువులగా అప్పగించింది.వేతన బోర్డుల సిఫారసులను వమ్ము చేయడానికి పత్రికల యాజమాన్యాలు అనేక ఎత్తులు వేసేవి. "ఫేక్" కంపెనీలను సృష్టించి తమ సిబ్బందిని ఆ కంపెనీలకు బదిలీ చేసేవి. తమకు వార్తలు ఇవ్వడానికి విలేకరులు లేరని తమకు వేరే ఒక వార్తా సంస్థ వార్తలు ఇస్తోందని బుకాయించే ప్రవచానికి సుద్దులు చేసే

యాజమాన్యాలు తమ సిబ్బంది దగ్గరికి వచ్చేసరికి నిస్సంశయంగా బొంకు లాడేవి. కొన్ని పత్రికలు అడ్వర్టైజ్మెంట్, సర్దులేషన్ వగైరా అన్ని విభాగాలకు ఫేక్ కంపెనీలను సృష్టించాయి. పైస్థాయి ఉద్యోగలను ఫేక్ కంపెనీలకు చైర్మన్లుగా, మేనేజింగ్ డైరెక్టర్లుగా చూపెట్టేవి. నిర్ణయాలు మాత్రం యాజమాన్యాలే చేస్తాయి. ఆ బినామీలకు కనీసం

వారేసని మోడీ చెప్పకనే చెప్పారు. ఆ మార్గంలోనే జర్నలిస్టుల రక్షణ కోసం నిలబడే చట్టాలకు నీళ్లొదిలారు. చాలా ఏళ్లుగానే జర్నలిస్టులు ఉద్యోగ భద్రతను కోల్పోయారు. చట్టాలను లెక్క చేయని యాజమాన్యాల నిరంకుశ ధోరణి వల్ల పెద్ద సంఖ్యలో జర్నలిస్టులు వీధుల పాలయ్యారు. కార్మికశాఖ చేతులెత్తేయడంతో యూనియన్లు

1959లో సుప్రీంకోర్టు ఇలా వ్యాఖ్యానించింది. "ప్రజలు తమ భావప్రకటనా స్వేచ్ఛను ఉపయోగించుకోవడంలో స్వరతంతుల్లా పని చేసే జర్నలిస్టులు పాత్ర ఎంతో ప్రధానమైంది" అని పేర్కొంది. అలాంటి జర్నలిస్టులు స్వేచ్ఛగా పని చేయాలంటే వారికి ఉద్యోగ భద్రత కార్మిక చట్టాల ద్వారా హక్కులు కల్పించడం ప్రభుత్వ బాధ్యతగా వారు

జర్నలిస్టులు నిర్వహించిన పాత్రపై 1959లో సుప్రీంకోర్టు ఇలా వ్యాఖ్యానించింది. "ప్రజలు తమ భావప్రకటనా స్వేచ్ఛను ఉపయోగించుకోవడంలో స్వరతంతుల్లా పని చేసే జర్నలిస్టులు పాత్ర ఎంతో ప్రధానమైంది" అని పేర్కొంది. అలాంటి జర్నలిస్టులు స్వేచ్ఛగా పని చేయాలంటే వారికి ఉద్యోగ భద్రత కార్మిక చట్టాల ద్వారా హక్కులు కల్పించడం ప్రభుత్వ బాధ్యతగా వారు దానికి బదులు రక్షణ కల్పించే ఆ చట్టాలను బలహీనం చేస్తే జర్నలిస్టులు వేధింపులకు గురవుతారు. దానివల్ల ప్రజాస్వామ్యానికే తీరని హాని జరుగుతుంది. వర్కింగ్ జర్నలిస్టు, అదర్ న్యూస్ పేపర్ ఎంప్లాయిస్ యాక్టు, అండ్ మిస్టేనియస్ యాక్టు 1955 ద్వారా వర్కింగ్ జర్నలిస్టులకు కొన్ని హక్కుల లభించేవి. ఇప్పుడు తెచ్చిన ఆక్యుషన్లతో సీఫీ, హెల్త్, అండ్ వర్కింగ్ కండిషన్స్ కోడ్ ఓఎస్ హెచ్ 2020 ద్వారా ఆ హక్కులను ప్రభుత్వం రద్దు చేసింది. హక్కుల క్రమబద్ధీకరణ పేర వర్కింగ్ జర్నలిస్టులకు ఇప్పుడున్న హక్కులకే ఎనరు పెట్టింది.

సమాచారం ఇచ్చేవి కావు. జర్నలిస్టు యూనియన్ల పోరాటం వల్ల తదవరీ వేతన సంఘాలు ఈ అక్రమ పద్ధతులపై నియంత్రణలు విధించాయి. చట్టాలను ఉల్లంఘించడానికి పత్రికల యాజమాన్యాలు ఫేక్ కంపెనీలను సృష్టిస్తున్నాయి కనుక ఆయా పత్రికలకు వర్తించే గ్రూపులోని వేతనాలే ఆ ఫేక్ కంపెనీలకు వర్తించాయని స్పష్టం చేశాయి. కార్మిక కోడ్లు అమల్లోకి వచ్చాక యాజమాన్యాలకు ఏ దాపరికం అవసరం లేదు. జర్నలిస్టులను, నాన్ జర్నలిస్టులను సంజుకు తినొచ్చని కోడ్ల ద్వారా ప్రభుత్వం యాజమాన్యాలకు అనుమతి ఇచ్చింది. జర్నలిస్టుల వేతనాలకు, సర్వీసు కండిషన్లకు, పత్రికా స్వేచ్ఛకు సంబంధం ఏమిటీ అని సందేహం ఎవరికైనా కలగొచ్చు. జర్నలిజానికి కొన్ని విలువలు ఉన్నాయి. జర్నలిజం కాలేజీల్లో, శిక్షణా కేంద్రాల్లో వాటిని బోధిస్తారు. ఆ విలువలను అనుసరించి జర్నలిస్టులు తమ వృత్తి ధర్మం నేరవేర్చాలి. ఉద్యోగాల్లో చేరాక, పత్రిక విధానాన్ని బట్టి రాయాల్సి వచ్చినా మౌలిక విలువలకు హాని జరుగుతుంటే అంతరాత్మ అడ్డుపడుతుంది. ఆ అంతరాత్మపైనే మోడీ దెబ్బ వేశారు. జర్నలిస్టులు కూడా ఇతర ఉద్యోగుల వంటి

నిర్వీర్యమయ్యాయి. మోడీ ప్రభుత్వంలో ధోరణి మరింత ఊపందుకొంది. 2014-2019 మధ్య మీడియా కార్పొరేటీకరణ పెద్ద స్థాయిలో సాగుతోంది. సీనియర్ జర్నలిస్టులు కూడా తమ తలుపు ఎప్పుడు తెగివ డ్రాయాననే భయంతో బతుకుతున్నారు. పెద్ద పెద్ద మీడియా సంస్థల్లోని పేరు మోసిన జర్నలిస్టుల తలుపు ఎలా తెగివడాయో మనం చూశాం. ప్రభుత్వ విధానాలను ప్రతిస్తే తన తల కోట గుమ్మానికి వేలాడవచ్చు లేదా భారీగా పరువు నష్టం దావాల వడవచ్చునని జర్నలిస్టులు భయపడ్తున్నారు. ఈ దశాబ్ది కాలంలో పత్రికా రంగంలో కాజువల్, కాంట్రాక్టు పద్ధతిలో జర్నలిస్టుల నియామకాలు పెరిగాయి. అలా ఉద్యోగంలో చేరిన జర్నలిస్టులకు చట్టపరమైన భద్రత ఏ మాత్రం లేకుండా పోయింది. స్వతంత్రంగా వ్యవహరించే జర్నలిస్టులకు ఉద్యోగ భద్రతనే కాదు, భౌతిక దాడుల నుండి కూడా రక్షణ లభించదు. ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా వివిధ వర్గాల్లో వెల్లడయ్యే అసమ్మతలను ప్రజలకు తెలియకుండా కప్పి పెట్టడానికి అవకాశం పెరిగింది. జర్నలిస్టులు నిర్వహించిన పాత్రపై

దానికి బదులు రక్షణ కల్పించే ఆ చట్టాలను బలహీనం చేస్తే జర్నలిస్టులు వేధింపులకు గురవుతారు. దానివల్ల ప్రజాస్వామ్యానికే తీరని హాని జరుగుతుంది. వర్కింగ్ జర్నలిస్టు, అదర్ న్యూస్ పేపర్ ఎంప్లాయిస్ యాక్టు, అండ్ మిస్టేనియస్ యాక్టు 1955 ద్వారా వర్కింగ్ జర్నలిస్టులకు కొన్ని హక్కుల లభించేవి. ఇప్పుడు తెచ్చిన ఆక్యుషన్లతో సీఫీ, హెల్త్, అండ్ వర్కింగ్ కండిషన్స్ కోడ్ ఓఎస్ హెచ్ 2020 ద్వారా ఆ హక్కులను ప్రభుత్వం రద్దు చేసింది. హక్కుల క్రమబద్ధీకరణ పేర వర్కింగ్ జర్నలిస్టులకు ఇప్పుడున్న హక్కులకే ఎనరు పెట్టింది. లేబర్ కోడ్ వల్ల జర్నలిస్టులను వర్కర్ 'కేటగిరి' లోకి మార్చి వారి హక్కులను ప్రభుత్వం మంగళం పాడింది. కొత్తగా అమల్లోకొచ్చిన కోడ్ ప్రకారం జర్నలిస్టులకు పాత పని గంటలే కొనసాగుతాయి. జర్నలిస్టులు నెలకు 144 గంటలు అంటే రోజుకు 6 గంటలు పని చేయాలి. బీట్ వారీగా రిపోర్టర్లకు పని అప్పగిస్తారు కనుక పని గంటలను నిర్ణయించడం ఆచరణ సాధ్యం కాదు. డెస్క్ జర్నలిస్టులను పేజీలకు బాధ్యుల్ని చేస్తున్నారు. కనుక వారు కూడా ఎక్కువ గంటలు పని చేయాల్సి వస్తుంది. కాగా

కొత్త కోడ్ ప్రకారం జర్నలిస్టులను ప్రభుత్వం ఇతర ఉద్యోగులతో సమానం చేసింది. రిట్రెంచ్మెంట్ సందర్భాల్లో కార్మికులకు ఉన్న హక్కులు జర్నలిస్టులకు వర్తిస్తాయి. ఇది వరకు ఎడిటర్ను తొలగించాలంటే ఆరు నెలల నోటీసు ఇవ్వాల్సి వచ్చేది. ఆ మిగతా జర్నలిస్టులకు మూడు నెలల నోటీసు ఇవ్వాలి. కోడ్లు అమల్లోకి వచ్చాయి కనుక ఇప్పుడు సిబ్బంది సంఖ్య 300 మంది లోపు ఉన్న సంస్థల్లో ఇతర వర్కర్ల మాదిరిగా ఒక నెల నోటీసుతో జర్నలిస్టులు తొలగించవచ్చు. 300 మందికి పైగా పని చేసే సంస్థల్లో మూడు నెలల నోటీస్ ఇవ్వాలి. ఎడిటర్కు ఎలాంటి ప్రత్యేక రూలు ఏదీ లేదు. జర్నలిస్టులు కూడా కొత్త చట్టాల ప్రకారం వర్కర్లకు సమానం కనుక వారు కనీస వేతనానికి వారు అర్హులు. దీనివల్ల బడా కార్పొరేట్ మీడియా సంస్థలు కూడా జర్నలిస్టులకు కనీస వేతనాలు అమలు చేయడానికి చట్ట ప్రకారం అవకాశమైంది. పాత చట్టం ప్రకారం సంస్థలోని సిబ్బంది సంఖ్యతో సంబంధం లేకుండా జర్నలిస్టులందరికీ గ్రాట్యుటీ వర్తించేది. ఇప్పుడు సిబ్బంది సంఖ్య 10 మందికి దాటేనే గ్రాట్యుటీ ఉంటుంది. దానికి లోపు సిబ్బంది ఉండే సంస్థలకు గ్రాట్యుటీ వర్తించదు. అంటే మీడియా సంస్థల్లో పని చేసే సిబ్బందిని ఇతర సంస్థల పేర చూపెట్టి జర్నలిస్టులకు గ్రాట్యుటీని ఎగనామం పెట్టే అవకాశాన్ని ప్రభుత్వం కల్పించింది. 2014లో సుప్రీం కోర్టు ఎపిబి ప్రయివేట్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా కేసులో తీర్పు చెప్తూ 1955 చట్టం రాజ్యాంగాన్ని ఉల్లంఘిస్తోందన్న యాజమాన్యం వాదనను కొట్టేసింది. "జర్నలిస్టుల హక్కులను వలచబారిస్తే దాని ప్రభావం చాలా ఎక్కువగా ఉంటుంది. అలా చేస్తే జర్నలిస్టులకు వ్యక్తిగతంగా జరిగే నష్టం కంటే సమాచారం పొందే ప్రజల హక్కుకు తీవ్ర భంగం వాటిల్లుతుంది. అది అనిశ్చితో కూడిన ప్రమాదకరమైన పెట్టుబడిదారీ విధానానికి దారితీస్తుంది" అని హెచ్చరించింది. తన పదేళ్ల పాలన తర్వాత మోడీ 2014లో సుప్రీంకోర్టు అంచనా వేసిన అదే ప్రమాదాన్నే తెచ్చిపెట్టారు.

రచయిత : ఎన్. వినయకుమార్
సెల్ : 9989718311